

„Ježíš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“

(Židom 13:8)

OBEŽNÍK

SEPTEMBER 1972

Srdečne všetkých zdravím v drahom mene Pána Slovom z Izaiáša 54:14–15, 17:

„BUDEŠ PEVNE POSTAVENÁ NA SPRAVODLIVOSTI A BUDEŠ ĎALEKO OD ÚTISKU, LEBO SA NEBUDEŠ BÁŤ, A OD STRACHU, LEBO SA NEPRIBLIŽI K TEBE. HĽA, KEBY SA PREDSA NIEKTO SROTIĽ PROTI TEBE, NEBUDE TO ODO MŇA. KTOŽE SA SROTIĽ PROTI TEBE? PADNE PRE TEBU. ...NIKTORÝ NÁSTROJ, UTVORENÝ PROTI TEBE, SA NEPODARÍ, A KAŽDÝ JAZYK, KTORÝ BY POVSTAL PROTI TEBE NA SÚDE, ODSÚDIŠ. TO JE DEDIČSTVO SLUŽOBNÍKOV PÁNOVÝCH A ICH SPRAVODLIVOSŤ ODO MŇA, HOVORÍ PÁN.“

Môžeme si byť istí, že Boh za nás bojuje, keď stojíme na Jeho strane. Nachádzame sa uprostred duchovného boja, ale Pán už všetky mocnosti nepriateľa porazil. Nemusíme mať žiadny strach, ani sa obávať, hovoríme v plnej dôvere: „AK JE BOH S NAMI, KTO MÔŽE BYŤ PROTI NÁM, A ČO NÁM MÔŽU ĽUDIA UČINIŤ?“ Žiadna zbraň, ktorá je ukovaná proti ľudu Božiemu, nemôže nič vykonať a každý jazyk, ktorý vystúpi proti vyvoleným, bude usvedčený zo lži. V tom leží dedičstvo tých, ktorí Bohu od srdca veria a dôverujú.

Misijná správa

V uplynulých mesiacoch som mal možnosť nanovo v mnohých krajinách vidieť, ako Boh daruje prebudenie. Či hore vo Fínsku, alebo dolu na Sicílii, v Európe alebo na iných svetadieloch, všade ľudia svedčia, že im je skrze Bohom zjavené Slovo podávaný duchovný pokrm, na ktorý dlho čakali. Kázania brata Branhama boli vydané na páskach a v tlačenej forme v rôznych jazykoch. Boh sa stará o to, aby sa Jeho Slovo nevrátilo späť prázdne, a zjavuje ho skrze Svojho Svätého Ducha. Biblické pravdy žiaria v jasnom svetle Božom ako nikdy predtým. Na tomto mieste sa, žiaľ, nedá podať podrobná správa o tom, čo Boh s mnohými koná.

Otázky – odpovede

V uplynulých mesiacoch mi Pán ukázal nutnosť objasniť z biblického náhľadu základy budovania zboru. Medzi inými sa opakuje otázka: „Ako môže niekto vedieť, že je Bohom povolaný k službe zvestovania a aké sú jeho úlohy v kráľovstve Božom, ako sú dosadzovaní starší a aké predpoklady musia spĺňať?

Týmito otázkami som sa doteraz úmyselne nezaoberal, pretože som od Pána obdržal poverenie ísť od mesta k mestu a zvestovať Bohom zjavené Slovo. Nemám ani poverenie zakladať zbory alebo dosadzovať starších. Mám pocit, že z tohto posledného a uzatvárajúceho zvestovania Slova nevzide smer viery, ale univerzálna Cirkev Ježiša Krista, ktorá bude vytrhnutá. Napriek tomu sa – s ohľadom na existujúce zbory – nemôžem vyhnúť tomu, aby som zvestoval celú radu Božiu, k čomu patrí aj spôsob zakladania zboru, aby bolo ukázané, ako jednotlivé služby v zbere pôsobia.

Cirkev Ježiša Krista

Cirkev Ježiša Krista nie je žiadna ľudská organizácia, ale akt stvorenia Božieho. Kristus povedal: „...JA ZBUDUJEM SVOJU CIRKEV, A NEPREMÔŽU JU ANI BRÁNY RÍŠE SMRTI.“ Vznik a zakladanie zboru Ježiša Krista je Božie dielo. Jeho Cirkev je podriadená len vedeniu Svätého Ducha a Slovu Božiemu. Ľudské výklady a dogmy v nej nemajú žiadne miesto. Meradlom je budovanie prvých kresťanských zborov tak, ako je to opísané v Písme.

Aby sme ukázali funkciu úradov v Cirkvi, chceli by sme mimoriadnym spôsobom pozdvihnúť päť služieb a dosadzovanie starších. Na základe Efezským 4:11 a 12 postavil Boh do Cirkvi apoštolov, prorokov, evanjelistov, pastierov a učiteľov. Týchto päť služieb je určených k budovaniu tela Kristovho a na zdokonaľovanie svätých k službe. Kde týchto päť služieb chýba, nemôže byť o zdokonaľovaní služieb Cirkvi a o budovaní tela Kristovho žiadna reč. Boh dal týchto päť služieb spoločnej Cirkvi, a preto je k nim potrebné Božie poverenie. Žiadny apoštol, prorok, evanjelista, pastier ani učiteľ nie je povolaný ani volený zborom, ale ako je napísané: „BOH DO CIRKVI POSTAVIL...“

V novozákonnej Cirkvi nachádzame najprv službu apoštola, pretože im Pán zveril tajomstvá Svojho Slova. Všetko, čo bolo starozákonným prorokom v súvislosti so spásnymi dejinami zjavené, sa v priebehu

novozákonného časového obdobia naplňuje. Apoštoli mali mimoriadne hlboký náhľad do Božieho diela spásy a boli Ním poverení oznámiť Cirkvi všetko, čo od Pána obdržali. Pavol si váži svoj apoštolský úrad tak vysoko, že sa na začiatku svojho listu ako niekto taký predstavuje. Rimanom píše: „PAVOL, SLUHA JEŽIŠA KRISTA, POVOLANÝ APOŠTOL, ODDELENÝ K EVANJELIU NÁŠHO BOHA, KTORÉ VOPRED ZASEŮBIL SKRZE SVOJICH PROROKOV VO SVÁTÝCH PÍSMACH.“

V 1. Korintským 1 píše: „PAVOL, POVOLANÝ APOŠTOL JEŽIŠA KRISTA SKRZE VÔLU BOŽIU...“

V 2. Korintským 1, Galatským 1, Efezským 1 a Kolosenským 2 píše takmer tie isté slová. V liste Títovi píše: „PAVOL, SLUHA BOŽÍ A APOŠTOL JEŽIŠA KRISTA DOSADENÝ PRE VIERU VYVOLENÝCH BOŽÍCH A PRE ZNÁMOSTŤ PRAVDY...“ Z týchto slov vyplýva, že Pavol nez dôrazňuje svoju evanjelizačnú službu, ale pozdvihuje svoje úlohu v súvislosti s vierou vyvolených Božích a poznaním pravdy. Ak by sa dnes služobník Boží na začiatku svojho listu alebo kázania predstavil tak, ako to činil Pavol, mali by sme dojem, že je to na nesprávnom mieste. Ale Pavol, Duchom Božím vedený, považuje za správne vyjasniť svoje Božie povolanie a poverenie priamo na začiatku svojho listu. Skrže tieto skutočnosti malo byť len zdôraznené, že ako muž Boží zastupuje a podáva Božie stanovisko. To, čo v súvislosti so spásnymi dejinami z prorockého pohľadu preberá, je práve tak záväzné, ako to učiteľské, čo napísal. Boli mu Bohom ukázané aj nariadenia pre Cirkev: krst, Večera Pánova, používanie duchovných darov alebo dosadzovanie starších v lokálnych zboroch.

Kto má podiel na budovaní Cirkvi?

V 1. Korintským 12:4–11 je opísané mnohoraké pôsobenie Svätého Ducha v jednotlivých údoch Cirkvi Ježiša Krista. Práve toto Slovo je ako zrkadlo, v ktorom sa smieme pozorovať, aby sme zistili, ako stojíme. Vo verši 7 čítame: „ALE JEDNÉMU KAŽDÉMU SA DÁVA PREJAVOVANIE DUCHA NA SPOLOČNÝ ÚŽITOK.“

Každé Božie dieťa bude pôsobením Ducha Svätého uchopené a každému bude dané zjavenie Ducha k všeobecnému úžitku. Od verša 8 nachádzame opis deviatich pôsobení Svätého Ducha, ktoré sa zjavujú skrže rast deviatich darov Ducha. Vo verši 11 stojí: „...A TO VŠETKO PÔSOBÍ JEDEN A TEN ISTÝ DUCH

ROZDELUJÚC OSOBITNE JEDNÉMU KAŽDÉMU TAK, AKO CHCE.“ Je to biblické svedectvo, že každý, kto patrí k Cirkvi Ježiša Krista, má účasť na pôsobení Ducha Svätého.

Pravá Cirkev ako telo Kristovo

V 1. Korintským 12:12 je Cirkev opísaná ako duchovné telo, ktoré sa skladá z mnohých údov. Údy tela sú rôzne, ale náležia dohromady, sú navzájom od seba závislé a spojené s Hlavou. Celým telom Krista preteká život Krista a je vyzbrojené Jeho mocou. V 13. verši stojí, že sme všetci pokrstení v jedno telo a že sme všetci napájaní tým istým Duchom. To je svedectvo Svätého Písma. Každý v pravde veriaci bol skrze Svätého Ducha vkrstený do Cirkvi živého Boha a je tak podriadený vedeniu Ducha Svätého. Všetky údy tela Ježiša Krista budú napriek svojim rozdielnostiam jeden druhého rešpektovať a uznávať, pretože dohromady tvoria telo a sú podriadené Hlave, Kristovi.

Boh ustanovil

V 1. Korintským 12:28 čítame: „A SÍCE JEDNÝCH POSTAVIL BOH V CIRKVI, A TO PONAJPŔV APOŠTOLOV, PO DRUHÉ PROROKOV, PO TRETIE UČITEĽOV...“ Taktiež vidíme, že Cirkev nie je založená ľuďmi, ale Ježišom Kristom. Tiež poznávame, že nie všetko, čo sa ako Cirkev Pána označuje, ňou naozaj je. Toto biblické objasnenie by malo všetkým pomôcť, aby sa sami preskúšali a zistili, či skutočne náležia k Cirkvi Kristovej. Ako v liste Efezským 4:11, tak aj tu stojí, že Boh do Cirkvi postavil: najprv apoštolov, po druhé prorokov, po tretie učiteľov atď. Všetci, ktorí patria do Cirkvi Ježiša Krista, rešpektujú Boží poriadok a poznávajú službu Bohom poslaných služobníkov. Či sa jedná o úrad apoštolov, službu prorokov alebo učiteľov, čokoľvek Boh určil k budovaniu Cirkvi, všetci, ktorí patria k telu Ježiša Krista, to vďačne prijímajú. Všeobecne je uznávaná služba pastierov a evanjelistov. Ale s prvými tromi službami to vyzerá inak. Boh však považoval tieto úrady za potrebné a ustanovil ich k budovaniu Cirkvi.

V Skutkoch apoštolských 13 od verša 1 čítame: „A BOLI V ANTIOCHII, V TAMOJŠOM ZBORE, NIEKTORÍ PROROCI A UČITELIA...“ Služobníci Boží sú potom menovite uvedení. Počas bohoslužby hovoril Svätý Duch:

„NOŽE MI ODDELTE BARNABÁŠA A SAULA K DIELU, KU KTORÉMU SOM ICH POVOLAL.“ Za povšimnutie stojí, že na apoštolov pred cestou položili ruky, nie však k ustanoveniu ich služby, pretože už dávno boli Bohom potvrdení. Vo verši 4 stojí: „A ONI TEDA SÚC VYSLANÍ OD SVÄTÉHO DUCHA PRIŠLI...“ To potrebujeme v našom čase – mužov Božích, ktorých povolanie a poverenie je skrze Svätého Ducha v Cirkvi zjavené a potvrdené predtým, ako môžu vystúpiť.

Často je dnes počuť výrok: *„Máme Krista, a preto nepotrebujeme ani apoštolov, ani prorokov.“* Chcú tým povedať, že prakresťanská Cirkev Krista nemala, a preto Boh ustanovil apoštolov, prorokov, učiteľov atď.? Chcú tým povedať, že Cirkev v Antiochii nemala Krista, pretože tam proroci a učители vykonávali svoju službu pod vedením Ducha Svätého? Presný opak je pravdou. Každá Cirkev, ktorá v pravde má Ježiša Krista, bude mať aj ustanovenia služieb a úradov.

Služba apoštolov pozostáva z veľkej časti nielen z toho, že majú vyjsť na misijné pole a evanjelium kázať, ako to môže byť u evanjelistov, ale tak dlho zostať na jednom mieste, až kým nevznikne zbor a môžu byť ustanovení starší. Služba prorokov novozákonnej Cirkvi spočíva v tom, že majú vysvetliť Cirkvi Pánovej prorocké Slovo v jeho Božom význame. Pavol píše v 1. Korintským 14:29: „A PROROCI NECH HOVORIA DVAJA ALEBO TRAJA, A DRUHÍ NECH ROZSUDZUJÚ. A KEBY BOLO NIEČO ZJAVENÉ DRUHÉMU, KTO SEDÍ, PRVÝ NECH MLČÍ. LEBO PO JEDNOM MÔŽETE VŠETCI PROROKOVAŤ, ABY SA VŠETCI UČILI A VŠETCI SA POTEŠOVALI (A DUCHOVIA PROROKOV SA PODRIAĎUJÚ PROROKOM).“

Prečo by bolo v Biblii také upozornenie, ak by Boh neplánoval praktické uskutočnenie prorockých úradov? Že sa tu nejedná o dar proctva zreteľne vyplýva zo súvislostí, pretože stojí napísané: „A KEBY BOLO NIEČO ZJAVENÉ DRUHÉMU, KTO SEDÍ, PRVÝ NECH MLČÍ.“ (verš 30) Nikdy však nesmie byť niekto počas proctva prerušený. Proctvo je priama reč Božia skrze inšpiráciu Svätého Ducha.

Pavol hovorí v 1. Korintským 14:6: „ČO BY SOM VÁM PROSPEL, KEBY SOM VÁM NEHOVORIL BUĎ ZJAVENÍM BUĎ ZNÁMOSTOU BUĎ PROROCŤOM BUĎ UČENÍM?“ Väčšina má o prorokovi predstavu, že predpovedá len budúce veci alebo zjavuje niečo prítomné, čo sa týka Cirkvi. Ale prorocká služba sa v Novom zákone zjavuje mnohorako, obzvlášť v tom, že sa prostredníctvom nej Cirkvi správnym spôsobom podáva prorocké Slovo pod vedením

a zjavením Svätého Ducha. Často sú služby apoštola, proroka a učiteľa navzájom spojené.

V 2. liste Timoteovi 1:11 Pavol píše, že bol určený za kazateľa, apoštola a učiteľa. Vo verši 13 hovorí: „ZA VZOR ZDRAVÝCH SLOV MAJ TIE, KTORÉ SI POČUL ODO MŇA VO VIERE A LÁSKE, KTORÁ JE V KRISTU JEŽIŠOVI.“

Služba učiteľa je, ako sme už zmienili, úzko spojená so službou apoštolov a prorokov. Učiteľ nemá poverenie proroka, totiž zdôrazniť spásnu a prorockú časť, viac je mu dané, aby to, čo bolo Bohom skrze prorockú službu zjavené, Cirkev podrobne učil a vysvetlil jej to. Učiteľ dbá na všetky aspekty biblického učenia, ktoré sa Cirkvi týkajú.

Služba evanjelistu je nám najviac známa, a predsa nám mal evanjelista Filip v Skutkoch apoštolov 8 poslúžiť ako príklad. Evanjelista je Duchom Svätým naplnený služobník Boží, ktorý v moci zvestuje evanjelium Ježiša Krista a ktorého služba je potvrdená mimoriadnym spôsobom skrze zázraky, znamenia a uzdravenia chorých.

Podobne ako ostatné štyri úrady, ani úrad pastiera nie je obmedzený na lokálny zbor, ale má dosah na celú Cirkev Pána. Pastier nesie zodpovednosť za blaho Cirkvi. Bohom dosadený pastier vie, aký duchovný pokrm pre Svoje stádo „dobry Pastier“ určil.

Ustanovenie starších

V Cirkvi Pána neboli starší ustanovovaní uznesením väčšiny, ale skrze apoštolov, alebo skrze im známych služobníkov Božích. Pavol a Barnabáš sú nám v tom dobrým príkladom. V Skutkoch apoštolov 14:23 čítame: „A KEĎ IM VYVOLILI STARŠÍCH PO ZBOROCH A VŠE SA POMODLILI S PÔSTOM, PORUČILI ICH PÁNOVI, V KTORÉHO UVERILI.“ V Títovi 1:5 píše Pavol: „NATO SOM ŤA ZANECHAL NA KRÉTE, ABY SI TO, ČO EŠTE CHÝBA, UVIEDOL DO PORIADKU, A PO MESTÁCH USTANOVIL STARŠÍCH, AKO SOM TI NARIADIL...“

K starším patria tiež biskupi, pretože oni sú, ako hovorí väčšina prekladov Biblie, predstavení zboru. Toto slovo tiež nemá taký mnohoraký zmysel, ako sa chápe v dnešnom čase. Biskup je predstavený lokálneho zboru a patrí k starším. Kto si myslí, že dnešný význam slova biskup je správny, ten by si mal uvedomiť, že v zbore vo Filipách boli viacerí biskupi. Čítame v liste Filipským 1:1: „PAVEL A TIMOTEUS, SLUHOVIA JEŽIŠA KRISTA,

VŠETKÝM SVÁTÝM V KRISTU JEŽIŠOVI, KTORÍ SÚ VO FILIPÁCH S DOZORCAMI (biskupmi) A DIAKONMI...“ Vidíme teda, že v lokálnom zbore boli viacerí predstavení – dozorcovia. Títo predstavení sú starší zboru. V 1. Timoteovi 3:1 čítame: „AK NIEKTO TŮŽI PO BISKUPSTVE, ŽIADA SI VÝBORNÉ DIELO.“ Vo verši 2 nachádzame cnosti a schopnosti, ktoré sa vyžadujú od predstaveného. Musí byť bezúhonný a dobre spravujúci svoj dom, nesmie byť novoobrátený a musí mať aj u neveriacich dobrú povesť. Musí byť čestný, rozvážny, pohostinný a schopný učiteľ. Pretože tak, ako je Bohom dosadený učiteľ zodpovedný za celú Cirkev, tak sú predstavení zodpovední za lokálne zbory a musia byť v stave prednášať biblické učenia.

V 1. Tesalonickým 5:12–13 píše Pavol: „ALE VÁS ŽIADAME, BRATIA, ABY STE ZNALI TÝCH, KTORÍ PRACUJÚ MEDZI VAMI A SÚ VAŠIMI PREDSTAVENÝMI V PÁNOVI A NAPOMÍNajú VÁS, A ABY STE ICH PREVEEMI MILOVALI PRE ICH DIELO. MAJTE POKOJ MEDZI SEBOU!“ To je správny a nutný postoj pre lokálny zbor. Svoju dôveru môže zložiť nielen na služby alebo osoby apoštolov, prorokov, pastierov, učiteľov a evanjelistov, ale musí mať plnú dôveru k starším a predstaveným zboru. Len tak sú pokoj a požehnanie v zbore zaručené.

V 1. Timoteovi 5:17 je napísané: „STARŠÍ, KTORÍ DOBRE SPRAVUJÚ, NECH SÚ POVAŽOVANÍ ZA HODNÝCH DVOJEJ CTI, NAJMĀ TÍ, KTORÍ PRACUJÚ V SLOVE A V UČENÍ.“ To je príkaz Pána a musí byť dodržiavaný, aby starší svoju službu vykonávali s radosťou. Len tak môžu byť v plnom nasadení činní ako kazatelia a učители. Práve starším Boh pripísal mimoriadnu ochranu, keď skrze Pavla v 19. verši nechal napísať: „PROTI STARŠIEMU NEPRIJÍMAJ ŽALOBY, VYJMÚC POD DVOMA ALEBO POD TROMI SVEDKAMI.“ Vždy znova sa stáva, že práve tí, ktorých Boh používa a ktorých nasadil pre zbor k požehnaní, sa rýchlo stanú terčom ohovárania. Nikto by nemal prijímať nič škodlivé o starších, ledaže by to počul z úst troch nezávislých svedkov. Neplatí, ak sa

traja dopredu dohodnú a vynesú žalobu. Musia to byť traja nezávislí svedkovia, ktorí sa predtým spolu nedohodli. Najlepšie by bolo, ak by sme toto pravidlo použili pre celú Cirkev, a tak by sa rýchlo skončilo každé ohováranie. Chcel by som navrhnúť, aby žaloba proti nejakému bratovi alebo sestre mohla byť prijímaná len v ich prítomnosti. **Nikto by sa nemal nechať zatahnuť do rozhovoru bez toho, aby mal obžalovaný možnosť okamžite sa vyjadriť a obhájiť sa.**

V 1. Timoteovi 4:13 Pavol píše: „DOKIAĽ NEPRÍDEM, BUĎ BEDLIVÝ ČÍTANIA, NAPOMÍNANIA, UČENIA.“ Potom posmeľuje svojho spolupracovníka, aby používal dar, ktorý dostal od Boha. Zo súvislosti vyplýva, že Timoteus tento dar prijal pri vzkladaní rúk starších. Vo verši 14 stojí: „NEZANEDBÁVAJ DARU MILOSTI, KTORÝ JE V TEBE A KTORÝ TI JE DANÝ PROROCTVOM SO VZKĽADANÍM RÚK STARŠÍCH ZBORU. NA TO MAJ STAROŠŤ, V TOM BUĎ, ABY TVOJ POKROK BOL ZREJMÝ VO VŠETKOM.“ Na záver vážne napomína slovami: „MAJ POZOR NA SEBA I NA UČENIE, ZOTRÁVAJ V TOM.“

Pavol kládol veľký dôraz na to, aby jeho spolupracovníci zotrúvali v rovnakom učení, ktoré prijal od Pána on. Potom čo boli apoštolmi, skrze ktorých zbor povstal, dosadení starší, nesú títo pred Bohom zodpovednosť podávať ďalej nezmenené učenie. Ich úloha a zodpovednosť je väčšia ako sa všeobecne uznáva. Pavol si počas svojej cesty nechal k sebe zavolať starších zboru. V Skutkoch apoštolských 20:17 stojí: „A Z MILÉTU POSLAL DO EFEZU A POVOLAL K SEBE STARŠÍCH ZBORU.“ Pavol k sebe nepozval apoštolov, prorokov a učiteľov, ale starších efezského zboru.

Čítajme celú kapitolu, aby sme videli, akým spôsobom k týmto starším hovorí. Od verša 27 je nám oznámené: „LEBO SOM SA NEUTIAHOL Z NEJAKEJ PRÍČINY, ABY SOM VÁM NEBOL ZVESTOVAL CELEJ RADY BOŽEJ. A TAK TEDY MAJTE NA SEBA POZOR I NA CELÉ STÁDO, V KTOROM VÁS USTANOVIL SVÄTÝ DUCH ZA DOZORCOV, ABY STE PÁSĽI CIRKEV BOŽIU, KTORÚ SI DOBYL VLASTNOU KRVOU.“ Vo verši 17 sú bratia oslovení ako starší, vo verši 28 ako dozorcovia alebo predstavení zboru. **Je bezpodmienečne nutné poznať, že starší nie sú volení zborom rozhodnutím väčšiny, ale sú menovaní za dozorcov Svätým Duchom.** Starší majú v rámci zboru tiež úlohu modliť sa za chorých, naproti čomu evanjelista, ako Filip v Samárii, sa môže modliť za každého, kto prichádza do zhromaždení. V Jakobovi 5:14 stojí: „JE NIEKTO NEMOCNÝ MEDZI VAMI? NECH SI ZAVOLÁ STARŠÍCH ZBORU, A NECH SA MODLIA NAD NÍM POMAŽÚC HO OLEJOM V MENE PÁNOVOM. A MODLITBA VIERY UZDRAVÍ CHORÉHO,

A PÁN HO POZDVIHNE, A AK UROBIL HRIECHY, ODPUSTÍ SA MU.“ Z tohto miesta Písma môžeme vyvodiť, ako sme to už predtým zdôraznili, že veriaci v zbore nemajú klásť svoju dôveru v nejakého evanjelistu, ktorý tade prechádza, ale na starších, ktorí stoja v lokálnom zbore vždy k dispozícii, aby sa mohli modliť za chorých. **Bolo by vhodné, aby všetky deti Božie ešte raz pod modlitbou starostlivo čítali každé biblické miesto, ktoré sa tejto témy týka, tak aby sme konečne mohli nanovo prežiť účinok v Cirkvi živého Boha, po ktorom tak dlho túžime.**

V Židom 13:17 stojí: „**POSLUCHAJTE SVOJICH VODCOV A USTUPUJTE IM, LEBO ONI BDEJÚ ZA VAŠE DUŠE AKO TAKÍ, KTORÍ VYDAJÚ POČET...**“ Peter písal v 1. Petrovej 5 od verša 1: „**TEDY STARŠÍCH MEDZI VAMI PROSÍM SPOLUSTARŠÍ A SVEDOK UTRPENÍ KRISTOVÝCH, KTORÝM SOM AJ ÚČASTNÍKOM SLÁVY, KTORÁ SA MÁ ZJAVIŤ; PASTE STÁDO BOŽIE, KTORÉ JE MEDZI VAMI, DOZERAJÚC NIE Z PRINÚTENIA, ALE DOBROVOELNE, RADI, ANI NIE PRE MRZKÝ ZISK, ALE OCHOTNE, ANI NIE AKO PANUJÚCI NAD DEDIČTVM PÁNOVÝM, ALE SÚC PRÍKLADOM STÁDU. A KEĎ SA UKÁŽE ARCIPASTIER, ODNESIETE SI NEUVÄDNUTELNÚ KORUNU SLÁVY.**“

Peter sa ako apoštol považuje za spoluzodpovedného za lokálne zbory, spolu so staršími, pretože jednotlivé zbory Cirkvi tvoria celkovú Cirkev. Čokoľvek sa v Cirkvi živého Boha deje, či už skrze prorokov, apoštolov, pastierov, učiteľov a evanjelistov alebo skrze starších a predstavených zboru, všetko sa uskutočňuje v Božej harmónii s Hlavou, Ježišom Kristom, a vo vzájomnom spojení.

Som si vedomý, že sme sa týchto tém len dotkli, ale nech je týmto daný všetkým podnet hlbšie sa v tom zahľbať. Pevne sa držíme tejto skutočnosti: **Cirkev Ježiša Krista nie je žiadna ľudská organizácia ani denominácia, do ktorej môže človek vstúpiť ako člen spolku. Nie, je to Božie zriadenie – živý organizmus. Každý úd Cirkvi je skrze Ducha Božieho znovuzrodený a Duchom Svätým naplnený a tým podriadený vedeniu Ducha. Pravá Cirkev Pána pozostáva z pravých údov, nie zo sympatizujúcich osôb, ktoré sú účastné učenia, spoločenstva alebo jednania bez skutočného presvedčenia a podriadenia sa.**

V BOŽOM poverení pôsobiaci

Bro. Frank